

Omordning af Statsactiverne paa en saadan Maade, som han troer kan give det største Udbytte; det forekommer mig, at der ved Siden af det fulde Ansvar for en rigtig Bestyrelse, som paahviler Ministeren, ikke kan indføres en saadan Dvang, at de enkelte Activer skulle opstilles i Finansloven, saaledes at ingen Forandring i saa Henseende vilde kunne finde Sted. Med Hensyn til, hvad den samme ærede Rigsdagsmand bemærkede om, at Bevillinger uden Opgivelse af bestemte Summer ikke burde finde Sted, da formener jeg, at det er en Bemærkning, som maa gjøres gjældende, naar der forelægges Love, hvori saadanne Bevillinger forlanges, hvilket f. Ex. har været Tilfældet med Gage- og Lønningslove, og med en Lov om Redningsstationer, hvor det blot hedder, at de Summer, som disse Loves Udførelse gjør nødvendige, bevilges, uden at nogen bestemt Sum er nævnt. Med Hensyn til den Post, der er opført til en Commission, som skulde tage under Overveielse, hvorledes Vedtagelsen af en fuldstændig Jernbaneplan for Kongeriget bør forberedes, da har vistnok Hensigten dermed været, at denne Commission skulde undersøge og besvare alle de Spørgsmaal, som en saadan Plan kunde fremkalde. Jeg troer imidlertid at burde tage under nærmere Overveielse, om og i hvilken Udstrækning jeg vil fastholde Begæringen om denne Bevilling, hvilket vil berøve paa Undersøgelser, som fortiden ikke ere tilendebragte. Kun det troer jeg allerede nu at burde udtale, at det staaer klart for mig, at dersom der i det Hele skal være Tale om at faae et fuldstændigt Jernbanenet her i Landet, vil det være nødvendigt, at man kommer ind paa et meget billigere System end det, der tidligere er fulgt, og at jeg med al Grønhedighed for den Beslutning, som har fundet sit Udtryk i Loven af 4de Marts 1857, og som den foregaaende Indenrigsminister med fuldkommen Loyalitet og sædvanlig Energi har søgt at gennemføre, dog ikke paa nogen Maade kan komme til Overbeviisning om, at det System, der deri er fulgt med Hensyn til Anlægsomkostningerne, enten skulde være rigtigt, billigt eller hensigtsmæssigt; jeg troer tværtimod, og jeg har Grund til at troe det, at for det Tilfælde, som Staten maa være beredt paa at komme til at udrede

som Rentegaranti for den concessioneerede Jernbane, vil et nogenlunde fuldstændigt Jernbaneanlæg kunne tilveiebringes her i Landet. Selskab troer jeg, at det fortjener den allernøieste Overveielse, om det System, der er antaget i Loven af 4de Marts 1857, ikke bør forandres derhen til, at Staten ved Udstedelsen af 4 pCt. rentebærende Statsobligationer selv anlægger Banen og bortforpagter den mod en vis Andeel i Bruttoindtægten, saaledes at den, der forpagter Banen, tillige leverer det hele Materiel og besørger Driften i et vist Antal Aar. Paa den anden Side troer jeg dog ogsaa, at det høitærede Thing ikke vil ansee det for en uberettiget Tilbageholdenhed, naar jeg i dette Dieblik hverken nævner nogen Retning for Banen eller forøvrigt gaaer nærmere ind paa Sagen. Forøvrigt skal jeg i eet Punkt erklære mig aldeles enig med den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 2den Valgfreds (H. Hage), idet det ogsaa staaer klart for mig, at den eventuelle Contrahent for et saadant Jernbaneanlæg noget nær vil være den, der bedst kan sige, hvor Banen bør lægges, thi han er den, der har den allervæsentligste Interesse i at faae Banen til at betale sig, og der, hvor den betaler sig, troer jeg, at det i Almindelighed vil være rigtigst at lægge den.

Der er af en anden æret Rigsdagsmand (Kraiberg) spurgt, hvorledes det staaer med Bygningsafgiften i Kjøbstæderne, idet der er indkommen Klager og Bøværinger fra en stor Mængde Kjøbstæder, der gaae ud paa, at de ikke retfærdig ere beskattede ligeoverfor Landet, navnlig med Hensyn til denne Afgift. Det er mig ikke muligt fuldstændig at svare paa dette Spørgsmaal. Naar man vil røre ved en saa vigtig Sag som det at udtage en enkelt Beskatning af det hele Beskatningsystem, saa vil man let komme ind paa tillige at undersøge samtlige de øvrige Skatter, der hvile paa Land og Kjøbstad, og Sagen maa derfor være Gjenstand for en meget nøiagtig Prøvelse. Imidlertid troer jeg dog, at Kjøbstædernes Bøværinger forsaavidt ikke ere berettigede, naar det paastaes som givet, at Beskatningen af Kjøbstæderne er meget høiere end Beskatningen af Landet. Efter de statistiske Op-